

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.11.2025
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene în cadrul
Comitetului părților la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea
violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 19-a reuniuni,
referitoare la recomandările și concluziile adresate anumitor părți privind punerea în
aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea
judiciară în materie penală, de azil și de nereturnare**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii cu ocazia celei de a 19-a reuniuni a Comitetului părților (*Committee of the Parties* – „CoP” sau „comitetul”) la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul” sau „convenția”) din 11 decembrie 2005, în legătură cu adoptarea preconizată a opt proiecte de recomandări și a unui proiect de concluzie adresate unui număr de nouă părți cu privire la punerea în aplicare de către acestea a convenției.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul stabilește un set cuprinzător și armonizat de norme pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în Europa și în afara acesteia. Convenția a intrat în vigoare la 1 august 2014.

UE a semnat convenția în iunie 2017 și a finalizat procedura de aderare prin depunerea a două instrumente de aprobare la 28 iunie 2023, determinând intrarea în vigoare a convenției pentru UE la 1 octombrie 2023. UE a aderat la convenție în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹ și aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea². Toate statele membre ale UE au semnat convenția, iar 22 dintre acestea au ratificat-o³.

2.2. Comitetul părților

CoP⁴ este alcătuit din reprezentanți ai părților la convenție. Părțile trebuie să depună eforturi pentru a numi, ca reprezentanți ai lor, experți de cel mai înalt nivel posibil în domeniul prevenirii și al combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice⁵. Sarcinile încredințate CoP sunt enumerate la regula 1 din Regulamentul său de procedură⁶. La 1 octombrie 2023, UE a devenit parte la convenție și, ca atare, membră a CoP [articolul 67 alineatul (1) din convenție].

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Situația ratificărilor la 12 noiembrie 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014), LV (2023).

⁴ [Comitetul părților – Convenția de la Istanbul, Combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Regula 2 punctul 1 litera (b) din Regulamentul de procedură al Comitetului părților.

⁶ Documentul IC-CP(2015)2, adoptat la 4 mai 2015.

2.3. Mecanismul de monitorizare instituit prin Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul instituie un mecanism de monitorizare care să asigure punerea în aplicare eficace a convenției de către părți⁷. Scopul este evaluarea modului în care este pusă în practică convenția și furnizarea de orientări părților. Mecanismul de monitorizare este alcătuit din două organisme distincte, dar care interacționează: un organism independent format din experți (Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice – „GREVIO”) și CoP.

GREVIO este un grup independent de experți, însărcinat să monitorizeze punerea în aplicare a convenției de către fiecare țară în parte, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din convenție. Procedura de monitorizare este prevăzută la articolul 68 din convenție. În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) din convenție, părțile noi trebuie să depună, în baza unui chestionar elaborat de GREVIO, un raport în care să detalieze măsurile legislative și alte măsuri pe care le-au adoptat pentru a pune în aplicare convenția. GREVIO pregătește un raport privind măsurile luate de partea în cauză pentru a pune în aplicare convenția și prezintă sugestii și propuneri cu privire la modul în care partea respectivă poate aborda problemele identificate⁸.

Pe baza raportului elaborat de GREVIO și în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, CoP poate adopta recomandări adresate părții în cauză cu privire la punerea în aplicare a convenției și poate stabili un termen până la care partea în cauză trebuie să prezinte un răspuns în legătură cu modul în care a dat curs recomandărilor. Pe baza acestei dispoziții, CoP a adoptat recomandări adresate părților care fac distincție între acțiunile ce ar trebui întreprinse cât mai curând posibil, cu obligația de a prezenta un raport în termen de trei ani, și acțiunile care, deși importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea trebuie să trimită CoP un raport cu privire la progresele înregistrate în punerea în practică a recomandărilor ce i-au fost adresate. Pe baza acestor informații și a oricăror alte informații suplimentare obținute, secretariatul comitetului⁹ pregătește concluziile privind modul în care s-a dat curs recomandărilor referitoare la fiecare parte examinată, pe care CoP le adoptă.

Întrucât procedura de evaluare de referință a fost finalizată pentru aproape toate părțile, GREVIO a decis, la sfârșitul anului 2022, să treacă la următoarea etapă a evaluării sale. În conformitate cu articolul 68 alineatul (3) din convenție, procedurile de evaluare ale GREVIO realizate în urma evaluării de referință se împart în runde (denumite „runde de evaluare tematică”). Prima rundă de evaluare tematică este intitulată „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție” și se desfășoară în perioada 2023-2031. Evaluarea de referință a vizat aproximativ 60 de articole din Convenția de la Istanbul, iar noua procedură de evaluare tematică abordează 20 de articole, și anume articolele 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 și 56. Aceste articole stabilesc standarde pentru autoritățile de aplicare a legii, pentru profesioniștii din domeniul justiției penale, pentru furnizarea de servicii generale și specializate de sprijinire a victimelor, precum și o abordare globală centrată pe victimă. Scopul este de a furniza o evaluare mai aprofundată a acestor domenii, axată pe progresele înregistrate în legătură cu fiecare articol. Cu ocazia reuniunii sale din decembrie 2024, CoP a adoptat o decizie privind recomandările ce urmează să fie adoptate de

⁷ Articolul 1 alineatul (2) din Convenția de la Istanbul.

⁸ Articolul 68 alineatul (10) din Convenția de la Istanbul.

⁹ Procedura aplicabilă în materie de supraveghere a punerii în aplicare și a raportării este definită în „Cadrul pentru supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor adresate statelor părți”, adoptat de CoP la 13 aprilie 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

Comitetul părților pe baza rapoartelor GREVIO adoptate în cadrul primei sale runde de evaluare tematică¹⁰.

Până în prezent, practica CoP a fost de a adopta recomandări și concluzii bazate pe consens în cadrul reuniunilor sale care au loc la cererea¹¹ unei treimi din părți, a președintelui Comitetului părților sau a secretarului general, de regulă de două ori pe an.

2.4. Actele avute în vedere spre adoptare de către Comitetul părților

Se estimează că, la 11 decembrie 2025, în cadrul celei de a 19-a reuniuni, CoP va adopta opt proiecte de recomandări (unul bazat pe procedura de evaluare de referință și șapte bazate pe prima rundă de evaluare tematică), precum și o concluzie (denumite în continuare „proiectele de recomandări” și, respectiv, „proiectul de concluzii” și denumite în comun „actele avute în vedere”):

- (1) recomandare adresată Regatului Unit privind punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul, cuprinsă în documentul IC-CP(2025)22prov;
- (2) recomandări adresate Andorrei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)23prov;
- (3) recomandări adresate Belgiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)24revprov;
- (4) recomandări adresate Franței privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)25prov;
- (5) recomandări adresate Italiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)26prov;
- (6) recomandări adresate Țărilor de Jos privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)27prov;
- (7) recomandări adresate Portugaliei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul [IC-CP(2025)28prov];
- (8) recomandări adresate Serbiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)29prov; și
- (9) concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor adresate Poloniei adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)30prov.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE LUATĂ ÎN NUMELE UNIUNII EUROPENE

Actele avute în vedere se referă la punerea în aplicare a dispozițiilor convenției referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi aspectele legate de protecția victimelor și de sprijinirea victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, precum și la punerea în aplicare a dispozițiilor privind azilul și nereturnarea. Aceste aspecte sunt

¹⁰ Inclusă în documentul IC-CP(2024)10 rev.

¹¹ Articolul 67 alineatul (2) din convenție.

reglementate de *acquis-ul Uniunii*, în special de Directiva privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice¹², de Directiva privind drepturile victimelor¹³, de Regulamentul privind procedurile de azil¹⁴, de Directiva privind condițiile de primire¹⁵ și de Directiva privind reîntregirea familiei¹⁶. Acestea intră în sfera de competență exclusivă a UE în măsura în care dispozițiile relevante ale convenției pot aduce atingere normelor comune sau pot modifica domeniul de aplicare al acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii în sensul că ar putea afecta interpretarea dispozițiilor relevante ale convenției în viitor, este oportun să se stabilească poziția ce urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul CoP în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea.

Proiectele de recomandări și proiectul de concluzii privind aspectele care intră în sfera de competență a Uniunii sunt conforme cu obiectivele și politicile Uniunii în domeniile cooperării judiciare în materie penală, azilului și nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii. Prin urmare, se propune ca Uniunea să nu se opună adoptării proiectelor de recomandări și proiectului de concluzii în cadrul celei de a 19-a reuniuni a CoP.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”¹⁷.

¹² Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹³ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.1.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

CoP este un organism instituit prin Convenția de la Istanbul. Actele avute în vedere, pe care CoP este invitat să le adopte, sunt acte cu efecte juridice. Actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, întrucât pot afecta interpretarea viitoare a dispozițiilor relevante ale Convenției de la Istanbul. Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. **Temeiul juridic material**

4.2.1. *Principii*

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

În ceea ce privește un act avut în vedere care urmărește simultan mai multe obiective sau care include mai multe elemente care sunt legate între ele în mod inextricabil, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul, temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE va trebui să includă, în mod excepțional, diferitele temeiuri juridice relevante.

4.2.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

Referitor la temeiul juridic material, UE a aderat la Convenția de la Istanbul în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹⁸ și cele legate de cooperarea judiciară în materie penală, precum și în ceea ce privește azilul și nereturnarea¹⁹. Aderarea UE la Convenția de la Istanbul a făcut obiectul a două decizii distincte ale Consiliului pentru a ține seama de poziția specială a Danemarcei și a Irlandei cu privire la titlul V din TFUE. În consecință, și decizia de stabilire a poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul CoP trebuie să facă obiectul a două decizii, atunci când recomandările sau concluziile relevante se referă la ambele aspecte.

Actele avute în vedere urmăresc obiective și includ elemente din domeniul cooperării judiciare în materie penală [articolul 82 alineatul (2) și articolul 84 din TFUE], precum și din domeniul azilului și al nereturnării [articolul 78 alineatul (2) din TFUE]. Aceste aspecte sunt legate în mod inextricabil între ele, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse cuprinde următoarele dispoziții: articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84 din TFUE.

¹⁸ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului părților la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 19-a reuniuni, referitoare la recomandările și concluziile adresate anumitor părți privind punerea în aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, de azil și de nereturnare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumită în continuare „convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului²⁰ în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului²¹ în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, în măsura în care aceste aspecte intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii, și a intrat în vigoare pentru Uniune la 1 octombrie 2023.
- (2) În temeiul articolului 66 alineatul (1) din convenție, Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumit în continuare „GREVIO”) trebuie să monitorizeze punerea în aplicare a convenției de către părțile la convenție (denumite în continuare „părțile”). În conformitate cu articolul 68 alineatul (11) din convenție, GREVIO urmează să își adopte raportul și concluziile privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției.

²⁰ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1), [Decizia - 2023/1075 - RO - EUR-Lex](#).

²¹ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4), [Decizia - 2023/1076 - RO - EUR-Lex](#).

- (3) Comitetul părților (denumit în continuare „comitetul”) poate adopta recomandări adresate părții în cauză, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, pe baza raportului și a concluziilor GREVIO. Aceste recomandări trebuie să facă distincție între măsurile care urmează să fie luate cât mai curând posibil, cu obligația de a-i prezenta comitetului un raport în termen de trei ani, și măsurile care, deși considerate importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea în cauză trebuie să prezinte comitetului un raport cu privire la măsurile luate, în 10 domenii specifice ale convenției. Pe baza respectivului raport și a oricăror alte informații suplimentare, comitetul urmează să adopte concluzii privind modul în care s-a dat curs recomandărilor, elaborate de secretariatul comitetului.
- (4) În temeiul articolului 68 alineatul (3) din convenție, procedurile de evaluare care sunt desfășurate după procedura de evaluare de referință a GREVIO se împart în runde (denumite în continuare „runde de evaluare tematică”). Prima rundă de evaluare tematică este intitulată „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție” și vizează 20 de articole ale convenției, respectiv articolele 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 și 56. Cu ocazia celei de a 17-a reuniuni din 17 decembrie 2024, comitetul a adoptat o decizie privind recomandările ce urmează să fie adoptate de Comitetul părților pe baza rapoartelor GREVIO adoptate în cadrul primei runde de evaluare tematică, conținută în documentul IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Se estimează că, în cadrul celei de a 19-a reuniuni, din 11 decembrie 2025, comitetul urmează să adopte următoarele proiecte de recomandări (unul bazat pe runda de evaluare de referință și șapte bazate pe prima rundă de evaluare tematică) și următorul proiect de concluzii privind punerea în aplicare a convenției de către nouă părți (denumite în continuare „proiectele de recomandări” și, respectiv, „proiectul de concluzii” și denumite în comun „actele avute în vedere”):
- (1) recomandare adresată Regatului Unit privind punerea în aplicare de către această țară a Convenției de la Istanbul, cuprinsă în documentul IC-CP(2025)22prov;
 - (2) recomandări adresate Andorrei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)23prov;
 - (3) recomandări adresate Belgiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)24revprov;
 - (4) recomandări adresate Franței privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)25prov;
 - (5) recomandări adresate Italiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)26prov;
 - (6) recomandări adresate Țărilor de Jos privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)27prov;
 - (7) recomandări adresate Portugaliei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)28prov;

- (8) recomandări adresate Serbiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)29prov; și
- (9) concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor adresate Poloniei adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)30prov.
- (6) Actele avute în vedere vizează punerea în aplicare a dispozițiilor convenției care se referă la cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi aspectele legate de protecția și de sprijinirea victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Proiectele de recomandări și de concluzii se referă și la punerea în aplicare a dispozițiilor convenției privind azilul și nereturnarea. Aceste aspecte sunt reglementate de acquis-ul Uniunii, în special de Directiva 2003/86/CE a Consiliului²², de Directivele 2012/29/UE²³, (UE) 2024/1346²⁴ și (UE) 2024/1385²⁵ ale Parlamentului European și ale Consiliului și de Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶. Actele avute în vedere vor avea efecte juridice deoarece pot influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii întrucât ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția ce urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul comitetului în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea.
- (7) Ar trebui remarcat faptul că recomandările referitoare la anumite articole din convenție intră doar parțial în sfera de competență a Uniunii. În ceea ce privește articolele respective, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre, astfel încât, de exemplu: în ceea ce privește recomandările referitoare la articolele 49 și 50 din convenție, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește organizarea internă și administrarea sistemelor lor de justiție; în ceea ce privește recomandările referitoare la articolele 11 și 20 din convenție, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește organizarea și prestarea de servicii medicale și de îngrijire medicală; în ceea ce privește recomandările referitoare la articolul 14 din convenție, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește conținutul învățământului și organizarea sistemelor de învățământ, iar în ceea ce privește recomandările referitoare la articolul 31 din convenție, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în domeniul dreptului familiei.

²² Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²⁴ Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (8) În ceea ce privește Regatul Unit, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare de către acesta a convenției include necesitatea: de a armoniza definițiile juridice existente în conformitate cu convenția (articolul 3 din convenție); de a asigura faptul că dispozițiile Convenției de la Istanbul sunt puse în aplicare fără discriminare și de a integra în politici perspectivele și nevoile femeilor expuse discriminării intersecționale (articolul 4 din convenție); de a asigura resurse financiare adecvate și durabile pentru toate politicile care vizează combaterea violenței împotriva femeilor și o finanțare durabilă pentru organizațiile relevante ale societății civile (articolul 8 din convenție); de a consolida recunoașterea organizațiilor societății civile și sprijinul acordat acestora (articolul 9 din convenție); de a dota organismele de coordonare naționale cu mandatul și competențele necesare și de a asigura coordonarea și punerea în aplicare a politicilor și măsurilor de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor, precum și de a asigura monitorizarea și evaluarea independentă a acestora, pe baza unor date relevante (articolul 10 din convenție); de a armoniza sistemele de colectare a datelor și de a asigura colectarea sistematică de date dezagregate privind violența împotriva femeilor (articolul 11 din convenție); de a asigura formarea profesioniștilor relevanți cu privire la modul adecvat în care trebuie să răspundă la cazurile de violență împotriva femeilor și să le investigheze (articolul 15 din convenție); de a elimina barierele din calea accesului la serviciile de asistență generală (articolul 20 din convenție); de a furniza servicii specializate de asistență tuturor victimelor, care să fie dotate cu personal și resurse adecvate, și de a spori numărul și capacitatea adăposturilor pentru victimele violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice (articolele 22 și 23 din convenție); de a asigura faptul că violența împotriva unui copil poate fi considerată o circumstanță agravantă, indiferent de relația autorului actului de violență cu copilul (articolul 46 din convenție); de a reduce victimizarea secundară prin asigurarea faptului că persoanele care anchetează și urmăresc penal actele de violență împotriva femeilor dispun de expertiză adecvată în aceste chestiuni și de a asigura tratarea eficientă și fără întârziere a cazurilor (articolul 50 din convenție); de a asigura introducerea și implementarea ordinelor de interdicție de urgență atunci când este necesar (articolul 52 din convenție); și de a asigura accesul la cazare adecvată și în condiții de siguranță pentru toate femeile și fetele în timpul procedurii de azil și standarde care iau în considerare dimensiunea de gen în centrele de primire (articolul 60 din convenție). Întrucât proiectul de recomandare referitor la aspectele respective este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.
- (9) În ceea ce privește Andorra, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a elabora o strategie cuprinzătoare pe termen lung pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției; de a asigura faptul că organizațiile pentru drepturile femeilor sunt pe deplin implicate în procesul de elaborare a politicilor și de a evalua periodic aceste politici pe baza unor indicatori detaliați (articolul 7); de a asigura faptul că ONG-urilor pentru drepturile femeilor li se acordă suficiente subvenții și suficient timp pentru a desfășura activitățile care le sunt încredințate (articolul 8); de a continua să extindă colectarea de date dezagregate privind toate formele de violență care intră sub incidența Convenției de la Istanbul și de a asigura faptul că sunt disponibile date complete privind hotărârile judecătorești referitoare la violența împotriva femeilor și la violența domestică (articolul 11); de a extinde campaniile de prevenire la toate formele de violență care intră sub incidența

Convenției de la Istanbul (articolul 12 din convenție); de a asigura resurse umane suficiente și calificări adecvate ale profesioniștilor care lucrează în cadrul programelor pentru autorii actelor de violență, de a elabora standarde minime și de a introduce un program specific pentru autorii actelor de violență sexuală (articolul 16); de a asigura faptul că serviciile specializate de asistență răspund nevoilor victimelor și că femeile migrante, femeile refugiate și femeile solicitante de azil au acces deplin la aceste servicii (articolele 22 și 60); de a depune eforturi pentru a îmbunătăți operațiunile polițienești prin luarea în considerare a tuturor formelor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența Convenției de la Istanbul și de a sensibiliza profesioniștii în cauză (articolele 49 și 50); de a lua măsuri pentru a garanta faptul că toate părțile interesate efectuează evaluări ale riscurilor pentru toate formele de violență care intră sub incidența convenției și repetă în mod regulat astfel de evaluări (articolul 51); de a asigura faptul că ordinele de interdicție de urgență pot fi emise fără întârziere în cazul în care există un pericol imediat și de a stabili un cadru juridic clar care să garanteze gestionarea corespunzătoare a ordinelor de interdicție de urgență (articolul 52); și de a asigura faptul că victimele tuturor formelor de violență care intră sub incidența convenției pot beneficia de ordine de protecție și că încălcările sunt sancționate (articolul 53). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (10) În ceea ce privește Belgia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a asigura o mai mare coerență a politicilor și măsurilor legate de prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor între diferitele niveluri de guvernare din țară (articolul 7 din convenție); de a asigura faptul că datele colectate sunt dezagregate și de a armoniza colectarea acestora (articolul 11 din convenție); de a asigura transmiterea de cunoștințe privind noțiunea de consimțământ liber exprimat în relațiile sexuale (articolul 14 din convenție); de a introduce activități de formare inițială și continuă pentru personalul responsabil cu aplicarea legii de la toate nivelurile și pentru toți profesioniștii relevanți din domeniul sănătății și de a adopta și disemina standarde de calitate pentru cursurile de formare (articolul 15 din convenție); de a spori sprijinul pentru redresarea și independența economică a femeilor care sunt victime ale violenței prin măsuri relevante și de a pune în aplicare parcursuri standardizate de îngrijire în sectorul asistenței medicale pentru a asigura identificarea victimelor și îndrumarea acestora către serviciile specializate de asistență adecvate (articolul 20 din convenție); de a spori numărul și capacitatea adăposturilor destinate exclusiv femeilor și de a asigura faptul că taxele nu reprezintă o barieră în calea accesului la adăposturi, precum și de a institui o linie de asistență telefonică la nivel național care să servească drept punct unic de contact pentru toate victimele (articolul 22 din convenție); de a asigura faptul că centrele de vizitare supravegheate asigură siguranța copiilor și a mamelor acestora și evită victimizarea secundară (articolul 31 din convenție); de a asigura eficiența, de a asigura faptul că organele de urmărire penală acordă prioritate acestor cazuri și utilizează o înțelegere a violenței împotriva femeilor centrată pe gen și pe victime, de a asigura faptul că sunt instituite garanții eficace pentru a preveni utilizarea inadecvată a medierii și de a lua măsuri pentru a evita disparitățile în ceea ce privește răspunsul judiciar la toate cazurile de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a elimina obstacolele din calea utilizării ordinelor de interdicție de urgență, ordinelor de protecție și ordinelor de restricție și de a asigura faptul că astfel de ordine sunt disponibile și accesibile tuturor victimelor și că pot fi solicitate independent de alte

proceduri (articolele 52 și 53 din convenție); și de a evalua punerea în aplicare a măsurilor de protecție existente și de a asigura faptul că toate măsurile în vigoare sunt puse în practică pentru victimele tuturor formelor de violență care intră sub incidența convenției (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (11) În ceea ce privește Franța, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a elabora o strategie globală pe termen lung pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției și de a asigura faptul că sunt alocate resurse adecvate organismului care coordonează politicile de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor; de a asigura faptul că asociațiile pentru drepturile femeilor sunt pe deplin implicate în procesul de elaborare a politicilor și evaluează periodic aceste politici pe baza unor indicatori predefiniți (articolele 3 și 7 din convenție); de a continua eforturile de asigurare a unei finanțări adecvate pentru politicile de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor și de a asigura faptul că organizațiile pentru drepturile femeilor dispun de resurse financiare suficiente și stabile pentru a-și desfășura activitatea (articolul 8 din convenție); de a asigura faptul că datele colectate de serviciile judiciare sunt dezagregate (articolul 11 din convenție); de a îmbunătăți eforturile și de a evalua impactul măsurilor de prevenire primară (articolul 12 din convenție); de a asigura faptul că toți profesioniștii care intră în contact cu victimele și cu autorii actelor de violență beneficiază de formare cu privire la toate formele de violență împotriva femeilor și că o astfel de formare este evaluată (articolul 15 din convenție); de a adopta și pune în aplicare standarde minime pentru programele destinate autorilor actelor de violență și de a evalua impactul acestora (articolul 16 din convenție); de a asigura faptul că sunt înființate organisme de coordonare în întreaga țară și că noile ghișee unice înființate pentru a oferi sprijin femeilor care sunt victime implică toate organismele în cauză (articolul 18 din convenție); de a asigura faptul că toate femeile care sunt victime ale violenței au acces la o examinare medico-legală și posibilitatea păstrării probelor și de a lua măsuri suplimentare pentru a preveni și a combate violența împotriva femeilor cu handicap (articolul 20 din convenție); de a asigura faptul că în întreaga țară este disponibilă asistență de specialitate, inclusiv pentru femeile care sunt victime ale violenței și copiii lor care locuiesc în adăposturi, și de a asigura faptul că aceste servicii răspund dimensiunii digitale a violenței împotriva femeilor (articolul 22 din convenție); de a oferi victimelor violenței sexuale asistență medicală, asistență post-traumatică, examinări medico-legale și asistență psihologică (articolul 25 din convenție); de a asigura siguranța victimelor și a copiilor acestora atunci când decid cu privire la drepturile de încredințare și de vizitare prin extinderea aplicării măsurilor de consolidare a cooperării dintre instanțele civile și penale și de a asigura faptul că există suficiente structuri pentru vizitele supravegheate (articolul 31 din convenție); de a consolida măsurile luate pentru a încuraja femeile care sunt victime ale tuturor formelor de violență care intră sub incidența Convenției de la Istanbul să denunțe astfel de acte de violență și de a asigura servicii adecvate de primire și de sprijin; de a lua măsuri pentru a se asigura faptul că un număr mai mare de cazuri de violență sexuală ajung în faza de urmărire penală și de a continua eforturile de asigurare a unui răspuns judiciar adecvat la toate formele de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a asigura faptul că se efectuează sistematic evaluări ale riscurilor în toate cazurile de violență împotriva

femeilor (articolul 51 din convenție); de a utiliza în mai mare măsură ordinele de protecție și de a asigura faptul că încălcările sunt sancționate (articolul 53 din convenție); și de a limita victimizarea secundară la care femeile care sunt victime ale violenței pot fi expuse în cursul procedurilor (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (12) În ceea ce privește Italia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a introduce definiții ale violenței domestice și ale violenței împotriva femeilor care să fie conforme cu articolul 3 pentru a asigura o utilizare comună a acestor concepte (articolul 3 din convenție), de a asigura faptul că planul național de acțiune privind violența împotriva femeilor abordează toate formele de violență împotriva femeilor și este sprijinit de un calendar, de resurse financiare și de indicatori pentru măsurarea progreselor; de a asigura o consultare eficace cu societatea civilă și de a coordona mai bine punerea în aplicare a politicilor relevante (articolul 7 din convenție); de a asigura o finanțare durabilă și pe termen lung pentru toate politicile și măsurile care vizează prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și de a asigura adăposturi care să beneficieze de finanțare suficientă și durabilă (articolul 8 din convenție); de a asigura colectarea și dezagregarea datelor de către toate părțile interesate relevante și de a armoniza procesul de colectare a datelor (articolul 11 din convenție); de a asigura predarea noțiunii de consimțământ liber exprimat în relațiile sexuale (articolul 14 din convenție); de a introduce activități de formare inițială și continuă pentru toți profesioniștii relevanți cu privire la toate formele de violență împotriva femeilor (articolul 15 din convenție); de a spori numărul și capacitatea adăposturilor într-o distribuție geografică adecvată și de a asigura cazare pentru toate victimele, de a asigura faptul că femeile care sunt victime ale mutilării genitale au acces la asistență telefonică și de a asigura faptul că consilierea psihologică a copiilor expuși violenței domestice sau altor forme de violență împotriva femeilor nu trebuie aprobată de ambii părinți (articolele 22, 23, 24 și 26 din convenție); de a asigura spații sigure pentru vizitele supravegheate, cu sprijinul profesioniștilor formați în domeniul violenței domestice (articolul 31); de a asigura faptul că serviciile de justiție reparatorie în cazurile de infracțiuni care intră în domeniul de aplicare al Convenției de la Istanbul sunt utilizate cu precauție și se bazează pe consimțământul exprimat în mod liber și în cunoștință de cauză al victimei (articolul 48 din convenție); de a asigura răspunsuri prompte și adecvate din partea agențiilor de aplicare a legii la denunțurile referitoare la toate formele de violență împotriva femeilor, precum și investigarea și urmărirea penală efectivă în astfel de cazuri (articolele 49 și 50 din convenție); de a asigura evaluări sistematice ale riscurilor pentru victimele tuturor formelor de violență împotriva femeilor, care să se bazeze pe manuale și orientări, și de a aborda nevoia de a include copiii și riscurile lor individuale în evaluare (articolul 51 din convenție); și de a asigura faptul că ordinele de interdicție de urgență sunt emise în practică atunci când este necesar, de a monitoriza ordinele și de a reacționa în caz de încălcare a acestora, precum și de a include copiii în sfera de aplicare a ordinelor de interdicție de urgență și a ordinelor de restricție (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (13) În ceea ce privește Țările de Jos, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către această țară a convenției include necesitatea: de a asigura faptul că definițiile din documentele de politică reflectă faptul că violența domestică afectează femeile în mod disproporționat și de a alinia definițiile din legislație la articolul 3b din Convenția de la Istanbul (articolul 3 din convenție); de a asigura faptul că politicile și măsurile luate în legătură cu prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice sunt coordonate și acoperă toate formele de violență împotriva femeilor care intră sub incidența Convenției de la Istanbul, de a atribui rolul de organism de coordonare unor entități pe deplin instituționalizate, cu mandate și competențe clare și dotate cu resursele necesare, și de a asigura implicarea organizațiilor neguvernamentale (ONG-urilor) în procesul de elaborare a politicilor (articolul 7 din convenție); de a introduce o finanțare adecvată și durabilă pentru politicile și măsurile privind toate formele de violență împotriva femeilor și de violență domestică și de a asigura o finanțare adecvată și durabilă pentru organizațiile pentru drepturile femeilor (articolul 8 din convenție); de a adapta categoriile de date pentru utilizarea de către sectorul justiției și de către agențiile de aplicare a legii și de a asigura dezagregarea acestora (articolul 11 din convenție); de a intensifica formarea tuturor profesioniștilor care se ocupă de victimele violenței împotriva femeilor cu privire la toate formele de violență care intră sub incidența Convenției de la Istanbul, pe baza expertizei organizațiilor pentru drepturile femeilor (articolul 15 din convenție); de a intensifica eforturile de sporire a numărului și a capacității adăposturilor, precum și a capacității acestora de a răspunde nevoilor femeilor care fac obiectul discriminării intersecționale (articolul 22 din convenție); de a asigura investigarea și urmărirea penală eficace a cazurilor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției și de a lua măsuri pentru a încuraja femeile care sunt victime să denunțe actele de violență, inclusiv femeile expuse riscului de discriminare intersecțională (articolele 49 și 50 din convenție); de a lua măsuri pentru a asigura efectuarea de evaluări ale riscurilor care iau în considerare dimensiunea de gen în cazurile de violență domestică și de alte forme de violență împotriva femeilor, ca parte a unui răspuns multiinstituțional (articolul 51 din convenție); și de a revizui și extinde sistemul de ordine de restricție și de ordine de interdicție de urgență în conformitate cu convenția, pentru a se asigura faptul că autoritățile relevante pot emite imediat astfel de ordine în caz de pericol iminent (articolul 52 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.
- (14) În ceea ce privește Portugalia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a asigura resurse financiare adecvate pentru punerea în aplicare a strategiilor și a planurilor de acțiune naționale, precum și a unei finanțări durabile pentru organizațiile pentru drepturile femeilor (articolul 8 din convenție); de a asigura formarea inițială și continuă a membrilor sistemului judiciar cu privire la toate formele de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției și de a asigura faptul că toți profesioniștii relevanți beneficiază de formare continuă privind violența împotriva femeilor (articolul 15 din convenție); de a asigura faptul că programele pentru autorii actelor de violență domestică și sexuală sunt disponibile în mod suficient, de a adopta standarde minime și de a le evalua (articolul 16 din convenție); de a elabora un răspuns multiinstituțional coordonat pentru toate formele de violență împotriva femeilor (articolul 18 din convenție); de a crea o linie de asistență telefonică pentru femeile care sunt victime ale diferitelor forme de violență, de a spori numărul și capacitatea adăposturilor care sunt exclusiv

pentru femei și sunt destinate victimelor tuturor formelor de violență împotriva femeilor, de a asigura disponibilitatea unor servicii specializate de asistență și de a elimina cerința ca femeile care sunt victime să denunțe infracțiunea pentru a avea acces la un adăpost (articolul 22 din convenție); de a acorda prioritate siguranței și respectării drepturilor femeilor care sunt victime și ale copiilor acestora la implementarea vizitelor supravegheate (articolul 31 din convenție); de a asigura un răspuns rapid și care să țină seama de dimensiunea de gen din partea agenților de aplicare a legii în toate cazurile de violență împotriva femeilor, inclusiv în cazul dimensiunii digitale a acestora; de a asigura investigarea eficace a cazurilor (articolele 49 și 50 din convenție); și de a alinia la convenție sistemul ordinelor de interdicție de urgență și sistemul ordinelor de protecție și de restricție; de a asigura faptul că sfera de aplicare și durata ordinelor de protecție sunt stabilite de la caz la caz, că monitorizarea ordinelor de protecție este consolidată și că încălcările acestor ordine fac obiectul unor sancțiuni disuasive (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât respectivele recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (15) În ceea ce privește Serbia, proiectul de recomandări privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției include necesitatea: de a armoniza în actele legislative definiția violenței domestice în conformitate cu convenția, de a asigura punerea în aplicare și monitorizarea eficace a strategiei naționale și de a aloca resurse suficiente organismului sau organismelor competente responsabile cu coordonarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea independentă a politicilor și măsurilor care abordează toate formele de violență împotriva femeilor (articolele 3 și 7); de a asigura resurse financiare adecvate și durabile pentru legislația, politicile și măsurile din domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și de a garanta o finanțare durabilă pentru organizațiile pentru drepturile femeilor care oferă asistență specializată victimelor (articolul 8 din convenție); de a asigura faptul că datele colectate sunt dezagregate în funcție de factori relevanți și de a armoniza colectarea acestora (articolul 11 din convenție); de a asigura măsuri preventive periodice pentru eradicarea stereotipurilor de gen, de a promova campanii de sensibilizare care să abordeze toate formele de violență împotriva femeilor, inclusiv dimensiunea digitală, și să vizeze societatea în ansamblu (articolul 12 din convenție); de a asigura în mod sistematic o formare inițială și continuă pentru toți profesioniștii relevanți (articolul 15 din convenție); de a extinde și a furniza resursele adecvate pentru programele privind autorii actelor de violență domestică și de a adopta standarde uniforme (articolul 16 din convenție); de a îmbunătăți accesul victimelor la sprijin financiar, locuințe și locuri de muncă și de a asigura examinări medico-legale gratuite (articolul 20 din convenție); de a spori numărul locurilor din adăposturi pentru a asigura o cazare în condiții de siguranță pentru toate victimele, inclusiv pentru cele care se confruntă cu discriminare intersecțională (articolul 22 din convenție); de a asigura centre de trimitere a cazurilor de criză în urma violului sau a violenței sexuale în întreaga țară, care să fie disponibile indiferent dacă victima este dispusă sau nu să denunțe infracțiunea (articolul 25 din convenție); de a încuraja denunțarea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, atrăgând atenția autorităților de aplicare a legii cu privire la necesitatea de a asigura răspunsuri care iau în considerare dimensiunea de gen, de a consolida colectarea de probe și de a lua măsuri pentru a asigura tratarea eficientă a cazurilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a asigura formarea și îndrumarea funcționarilor poliției cu privire la evaluările riscurilor și de a implica în evaluare toate instituțiile relevante (articolul 51 din convenție); de a

îmbunătăți monitorizarea și respectarea măsurilor de protecție în caz de urgență și a măsurilor de protecție extinse, inclusiv prin monitorizare electronică; de a asigura coerența procesului și de a include sistematic copiii atât în măsurile de protecție de urgență, cât și în ordinele de protecție pe termen lung (articolele 52 și 52 din convenție); și de a asigura punerea în aplicare efectivă a tuturor măsurilor de protecție a victimelor pe toată perioada desfășurării investigațiilor și procedurilor judiciare și de a proteja victimele de intimidare, represalii și revictimizare, prin respectarea dreptului acestora de a fi informate în mod corespunzător atunci când sunt emise ordine sau când autorii sunt eliberați ori au evadat (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

- (16) În ceea ce privește Polonia, proiectele de concluzii privind punerea în aplicare de către aceasta a convenției includ necesitatea: de a asigura faptul că dispozițiile convenției sunt puse în aplicare fără discriminare și de a aborda formele multiple de discriminare cu care se confruntă anumite grupuri de victime atunci când accesează protecția și sprijinul (articolul 4 din convenție); de a elabora la nivel național politici cuprinzătoare și coordonate de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției și de a consolida mecanismele de cooperare interinstituțională dintre autorități pentru a asigura accesul victimelor la mecanisme de sprijin și protecție (articolul 7 din convenție); de a consolida resursele financiare pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, de a furniza finanțare pentru ONG-uri și de a asigura participarea acestora la punerea în aplicare și la monitorizarea tuturor politicilor relevante (articolul 8 din convenție); de a aloca resursele umane și financiare necesare organismului coordonator al Convenției de la Istanbul și de a asigura implicarea organizațiilor pentru drepturile femeilor (articolele 9 și articolul 10 din convenție); de a asigura colectarea de date dezagregate și de a armoniza colectarea de date între serviciile relevante (articolul 11 din convenție); de a asigura faptul că pot fi emise ordine de interdicție de urgență, ordine de restricție și ordine de protecție pentru toate formele de violență care intră sub incidența convenției și de a asigura sancțiuni în cazul în care aceste ordine sunt încălcate (articolele 52 și 53 din convenție); de a asigura un acces rapid la procedurile de azil pentru solicitantele de azil și de a asigura proceduri care iau în considerare dimensiunea de gen și respectă principiul nereturnării (articolele 60 și 61 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de concluzii sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.
- (17) Irlanda nu are obligații în temeiul Deciziei (UE) 2023/1076 a Consiliului și, prin urmare, nu participă la adoptarea prezentei decizii.
- (18) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului părților, instituit în temeiul articolului 67 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 19-a reuniuni, este de a nu se opune adoptării următoarelor acte:

- (1) recomandare adresată Regatului Unit privind punerea în aplicare de către această țară a Convenției de la Istanbul, cuprinsă în documentul IC-CP(2025)22prov;
- (2) recomandări adresate Andorrei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)23prov;
- (3) recomandări adresate Belgiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)24revprov;
- (4) recomandări adresate Franței privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)25prov;
- (5) recomandări adresate Italiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)26prov;
- (6) recomandări adresate Țărilor de Jos privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)27prov;
- (7) recomandări adresate Portugaliei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)28prov;
- (8) recomandări adresate Serbiei privind consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)29prov; și
- (9) concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor adresate Poloniei adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)30prov.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*